

lang Tid med Hensyn til Rentefodens Forhøielse fra 4 til 5 å 6 pCt., endog for meget gode Panter i Kjøbstad- og Landeindomme. Jeg maa endnu sluttelig, for ikke at misforstaaes, bemærke, at jeg ikke har talt et Ord mod den midlertidige Laanecommission, thi den var bunden ved sine Instruxer, men Alt hvad jeg har sagt gaaer, dersom det ellers har Noget at betyde, paa Indenrigsministeren.

Monrad: Jeg troer rigtignok, det var den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds, som misforstod mine Vittringer, og at det ikke var hos mig, Misforstaaelsen laa. Jeg mener nemlig, at, naar man taler om det kommende Aars løbende Indtægter og Udgifter, kan man ikke alene tage Hensyn til de løbende Indtægter og Udgifter i Kongeriget, hvor der er et Overskud, som er calculeret til 600,000 Rd., men man maa ogsaa tage Hensyn til de løbende Indtægter og Udgifter i Monarchiet, hvor det viser sig, at de løbende Udgifter overstige de løbende Indtægter for det paaagjældende Aar med 1,400,000 Rd. Jeg billiger, at man dækker det saaledes opstaaede Deficit, saaledes som steet er i Loven, men dette medfører, at man, naar vi have det enkelte Aar for Øie, og naar vi betragte Kongeriget som Lodtager i Monarchiets finantsielle Stilling, ikke paa nogen Maade kan sige, at der er et saa stort Overskud, at der skulde kunne være Tale om, for bestandig at opgive store Indtægtskilder, uden at drage Omhu for, at de blive dækkede paa anden Maade. Det er det, jeg mener, og jeg troer, Enhver let vil kunne forstaae, at, naar man bruger af en Kassebeholdning, saa bruger man af hvad man har opsamlet i de foregaaende Aar. Naar man bruger af Activerne, er det Samme Tilfældet, og det kan alisaa ikke komme med i Beregningen, naar der er Tale om det løbende Aars Indtægter og Udgifter; dette er ikke uvigtigt. Jeg troer paa ingen Maade, vor finantsielle Stilling er anderledes, end at vi jo godt kunne rede for os og bestride de Udgifter, som ere nødvendige til Statshusholdningen og til forskjellige Reformer, men efter min Mening er Stillingen dog saaledes, at man, naar der er Tale om meget betydelige finantsielle

Foranstaltninger, maa gjøre Regning paa, at Indtægt og Udgift omtrent balancere; det er mit Udgangspunkt med Hensyn til den nu foreliggende Finantslov.

Jeg kan ikke modstaae Fristelsen til dog at sige et Par Ord om den Klage, der er bleven reist over de 8 pCt.; jeg finder den aldeles ubillig, aldeles greben ud af Luften. Kongerigets Ministre kunde aldeles ikke gjøre Andet, end de gjorde, de laante til 8 pCt., og de forlangte lidt høiere Rente for at dække deres Udgifter. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade finde det rimeligt, at dette skulde kunne bevirke en Forhøielse af Rentefoden, thi, naar der kommer flere Millioner ind paa Pengemarkedet her i Landet fra det Londonske Pengemarked, saa maa dette nødvendigviis bidrage til at nedsætte Rentefoden; det kan ikke være Andet. Alt hvad der er anført om, at det skulde være urigtigt og ubilligt, staaer for mig som complet ubegrundet, og det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes en Mand, der i den Grad er inde i Pengesforretninger som den sidste ærede Taler, har kunnet fremkomme dermed. Det vilde jo dog have været Noget af det Allerurimeligste af Verden, om man ved at sætte Rentefoden betydeligt under den gængse vilde have frembragt et Overmaal af Efterspørgsel, saa at det vilde have beroet paa en Begunstigelse, hvem man vilde have undt Ulaan til denne betydeligt lavere Rente; det vilde jo have været en ligefrem Foræring til de Paaagjældende, som kunde have gjort sig betydelige Fordele deraf. Fra Kongerigets Standpunkt finder jeg saaledes, der ikke kan være Tale om, at der skulde være handlet ubilligt eller usforsvarligt ligeoverfor det Almindelige, og efter hvad der her er oplyst af en æret Rigsdagsmand (Oppermann) om Pengemarkedets Stilling i London skjønner jeg heller ikke, at Finantsministerens Forlangende kan kaldes ubegrundet — jeg skal ikke her indlade mig paa, hvorvidt det vilde have været billigt at tage Hensyn til det tidligere Arrangement med Hensyn til Kassebeholdningen. Vi maae jo vel erindre, at vi ikke kunne Andet end finde det i sin Orden, at der med stor Omhyggelighed vaages over, at ikke den ene Lands-